

Beslutningsforslag nr. B 118. Fremsat den 4. februar 2004 af Mogens Nørgård Pedersen (KD), Bodil Kornbek (KD), Jann Sjursen (KD) og Tove Videbæk (KD)

Forslag til folketingsbeslutning

om at give kommunerne bedre muligheder for at samarbejde om myndighedsopgaver

Folketinget pålægger regeringen snarest at fremsætte lovforslag og foretage de nødvendige ændringer i administrative forskrifter, der giver kommunerne bedre muligheder for at samarbejde om at udføre myndighedsopgaver efter følgende retningslinjer:

1. Muligheden for kommunalt samarbejde på myndighedsområder skal udvides til følgende områder: kontanthjælp, aktivering af kontanthjælpsmodtagere, miljø, byudvikling og boliger samt kommunalt redningsberedskab.
2. Den kommune, der fremover skal udføre myndighedsopgaven, skal have krav på at få
3. Den kommune, der bestiller myndighedsopgaven, skal have mulighed for at få de nødvendige oplysninger i tilfælde af, at den igen vil varetage myndighedsopgaven.
4. Klagebehandlingen skal fortsat varetages af hjemkommunen, medmindre andet fremgår af den eksisterende lov.
5. Myndighedsopgaverne omhandlet af dette forslag må ikke overføres til et kommunalt fællesskab.

Bemærkninger til forslaget

En række mindre kommuner har for nylig stillet forslag om at give kommunerne bedre mulighed for at samarbejde om at udføre myndighedsopgaver. Det betyder, at en kommune skal kunne overlade myndighedsopgaver til en anden kommune, så medarbejdere fra én kommune kan træffe afgørelser, der vedrører borgere i en anden kommune.

Forslagsstillerne er enige i dette forslag, der vil give de mindre kommuner bedre muligheder for at få udført specialiserede opgaver på en billigere og bedre måde end i dag. Derved kan det undgås, at de små kommuner bliver presset til kommunesammenlægninger.

Forslagsstillerne finder det vigtigt, at borgernes retssikkerhed sikres, også på de myndighedsområder, der lægges ud til en anden kommune. Dette sikres ved, at det fortsat er hjemkommunen, der har det endelige ansvar for, at opgaverne bliver udført ordentligt, og at en eventuel klage over sagsbehandlingen skal rettes til hjemkommunen.

Kommunerne har allerede i dag mulighed for at samarbejde om myndighedsopgaver på integrationsområdet og på skatteområdet. Forslagsstillerne finder, at det også må være muligt for kommunerne at samarbejde om andre myndighedsområder. Derfor foreslås, at antallet af områder, hvor kommunerne kan samarbejde på myndighedsområder, udvides med kontanthjælp, aktivering af kontanthjælpsmodtagere, miljø, byudvikling og boliger samt kommunalt redningsberedskab.

Når kommuner samarbejder om myndighedsopgaver, kræver det, at der aftales regler, som giver den kommune, der bestiller en opgave, rådighed over de nødvendige ressourcer hos personalet i en anden kommune eller i det kommunale samarbejde til at kunne løse den bestilte opgave.

Definition af driftsopgaver og myndighedsopgaver

En kommunes opgaver kan opdeles i driftsopgaver og myndighedsopgaver.

Driftsopgaver er opgaver, der især vedrører selve udførelsen af en konkret opgave, f.eks. kantinedrift, rengøring og affaldshåndtering.

Myndighedsopgaver er først og fremmest opgaver, der består i at regulere de enkelte borgers retsforhold gennem udstedelse af konkrete forvaltningsakter, typisk i form af meddelelse af forbud, påbud og tilladelser. Også når kommunen udarbejder generelle retsakter, f.eks. regulativer og planer, der vedrører alle borgere, er der tale om myndighedsopgaver («Kommunal-, forvaltnings- og personaleretlige problemstillinger i forbindelse med kommunale samarbejder», Kommunernes Landsforening 2000). F.eks. er afgørelser om kontanthjælp, udstedelse af byggetilladelser og meddelelse af forbud, påbud og tilladelser på miljøområdet eksempler på myndighedsopgaver.

Beskrivelse af gældende ret

Ifølge styrelseslovens § 60 skal aftaler om samarbejde mellem kommuner, som vil medføre indskrænkning i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses beføjelser, godkendes af tilsynsmyndigheden, medmindre andet særligt er hjemlet i lovgivningen.

Formålet med denne bestemmelse er at sikre, at kommunalbestyrelsernes beføjelser ikke indskrænkes i et omfang, der betyder, at man bryder med grundprincippet om, at kommunalbestyrelsen er den kompetente og ansvarlige myndighed for alle kommunens anliggender. § 60 i styrelsesloven sætter nogle grænser for, hvor stor en del af kommunens opgaver der må uddelegeres til andre kommuner eller kommunale fællesskaber.

Driftsopgaver kan kommunerne uddelegere til andre kommuner, til kommunale fællesskaber eller til private. Når en driftsopgave kan udliciteres til private, kan den også overføres til et kommunalt samarbejde.

Uddelegering af myndighedsopgaver kræver derimod en udtrykkelig lovhjemmel, ellers er det ikke lovligt. I dag findes der en sådan lovhjemmel på skatteområdet og på integrationsområdet.

Kommunale samarbejder på skatteområdet og på integrationsområdet

Det har siden 1999 været tilladt for kommuner at samarbejde på personligningsområdet. Det fremgår af skattestyrelseslovens § 1 A, stk. 1, at to eller flere kommuner med skatteministerens godkendelse kan udpege en person, der er ansat i en af kommunerne til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds ligningsarbejde vedrørende alle eller grupper af skattepligtige i de pågældende kommuner.

Fra den 1. januar 2003 kan kommunerne endvidere samarbejde om klagesagsbehandling på ligningsområdet. Fra 2003 kan kommunale fællesskaber stå for samarbejdet mellem kommunale skatteforvaltninger. Kommunale fællesskaber er selvstændige enheder adskilt fra kommunerne.

Endvidere er der fra den 1. januar 2003 gennemført øgede muligheder for kommunerne til at samarbejde med andre kommuner på integrationsområdet.

Det fremgår af integrationslovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen efter aftale kan bemyndige en anden kommunalbestyrelse til helt eller delvis at forestå opgaver vedrørende introduktionsprogrammer for udlændinge, udbetaling af introduktionsydelse og hjælp i særlige tilfælde samt samordning af den almindelige integrationsindsats, som varetages af kommunalbestyrelsen.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Ad 1

På en del områder er nogle kommuner for små til at udføre opgaverne tilstrækkelig effektivt. Ved at der gives kommunerne mulighed for at samarbejde om myndighedsopgaver på disse områder, kommer der en større volumen i opgaverne, hvilket vil give kommunerne mulighed for at udføre opgaverne billigere og bedre.

Ad 2 og 3

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, må oplysninger om enkeltpersoners private forhold som udgangspunkt ikke videregives til en anden offentlig myndighed. Dette gælder ikke, hvis det følger af anden lov, at oplysninger må videregives.

I persondataloven opstilles endvidere en række regler for behandling af personoplysninger, som foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikkeelektronisk behandling af personoplysninger, der vil blive indeholdt i et register.

Det fremgår dog af bemærkningerne til § 2 i persondataloven, at loven ikke finder anvendelse, hvis reglerne om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling, såfremt dette er tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod direktivet om behandling af personoplysninger.

Der er derfor behov for at regulere, hvilke regler der skal gælde for udveksling af personoplysninger mellem kommuner, der samarbejder om udførelse af myndighedsopgaver. I den forbindelse er det vigtigt, at den kommune, der skal udføre opgaven, får de nødvendige oplysninger til brug for sagsbehandlingen, og at den kommune, der bestiller opgaven, får mulighed for at få informationer tilbage, hvis den senere selv vil udføre opgaven.

Ad 4

Når en kommune overlader udførelsen af en myndighedsopgave til en anden kommune eller til et kommunalt samarbejde, vil det fortsat være borgerens hjemkommune, der har det overordnede ansvar for den pågældende myndighedsopgave. Klage over myndighedens afgørelse vil også skulle behandles af hjemkommunen, undtagen hvor andet er bestemt i den eksisterende lovgivning.

Ad 5

Den i 1996 nedsatte opgavekommission anbefalede øget brug af uformelle samarbejder mellem kommunerne, mens den var kritisk over for øget brug af mere forpligtende mellemkommunale samarbejder såsom aktieselskaber eller mellemkommunale fællesskaber. Mere formelle mellemkommunale fællesskaber rejser visse demokratiske problemstillinger, giver en mere uklar ansvarsfordeling mellem forvaltningsniveauerne og giver en mindre overskuelig struktur for borgerne. Det kan f.eks. være et problem, at det er vanskeligt for vælgerne at placere et politisk ansvar, hvis samarbejdsorganet ikke er valgt af befolkningen, men er udpeget af politikere.

I det uformelle samarbejde er kommunalbestyrelsen enten direkte repræsenteret i det besluttende organ eller via kommunens hierarkiske system. Dermed har kommunalbestyrelsen også det direkte ansvar og kan direkte stilles til ansvar over for vælgerne. I det mere formelle mellemkommunale fællesskab er medlemmer af de besluttende organer udpeget af kommunalbestyrelsen, men er ikke nødvendigvis medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Skriftlig fremsættelse

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at give kommunerne bedre muligheder for at samarbejde om myndighedsopgaver.

(Beslutningsforslag nr. B 118).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Lovforslag nr. L 160. Fremsat den 5. februar 2004 af videnskabsministeren (Helge Sander)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, lov om radiofrekvenser og lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v.

(Øget konkurrence og gennemsigtighed)

§ 1

I lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 10. juli 2003, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Udveksling af trafik, jf. stk. 1, nr. 2, omfatter fysisk og logisk sammenkobling af offentlige kommunikationsnet af enhver art, herunder

- 1) sammenkobling med henblik på opsamling af trafik, bl.a. med sigte på operatorforvalg og fast operatorvalg,
- 2) terminering af trafik og
- 3) transit.«

2. I § 51, stk. 3, indsættes som nr. 6:

»6) gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter, jf. § 51 d.«

3. § 51 b affattes således:

»§ 51 b. Ved forpligtelse til ikkediskrimination, jf. § 51, stk. 3, nr. 2, forstås, at parter navnlig skal sikre, at de under tilsvarende forhold tilbyder andre virksomheder, der udbyder tilsvarende tjenester, tilsvarende vilkår, og at de udbyder tjenester og formidler oplysninger til andre på samme vilkår og af samme kvalitet, som gælder for tjenester, der udbydes til dem selv, deres datterselskaber eller partnere.

Stk. 2. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter tillige situationer, hvor tjenester, der udbydes til parten selv, dennes datterselskaber eller partnere, er sammensat af flere samtrafikprodukter, og situationer, hvor sammenlignelige tjenester indgår som delelementer i forskellige samtrafikprodukter, f.eks. i form af tillægsydelser, tillægstjenester eller faciliteter.«

4. I § 51 d indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved forpligtelse vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter, jf. § 51, stk. 3, nr. 6, forstås, at parter skal offentliggøre bestemte oplysninger om kommende nye samtrafikprodukter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. I § 112, stk. 1, indsættes efter nummer 1 som nyt nummer:

»2) den, der ikke efterlever en forpligtelse pålagt i medfør af § 51, stk. 1 eller 2, jf. § 51, stk. 3, nr. 6,«

Nr. 2-3 bliver herefter nr. 3-4.

6. I § 112 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ved udmåling af straf efter stk. 1, nr. 2, skal der ved fastsættelse af bødens størrelse udover de almindelige regler i straffelovens kapitel 10 tages hensyn til den juridiske persons

omsætning det seneste år forud for domsafsigelsen eller udstedelsen af et bødeforelæg.«

§ 2

I lov nr. 421 af 6. juni 2002 om radiofrekvenser, som ændret ved § 101 i lov nr. 1052 af 17. december 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 38 affattes således:

»§ 38. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven, de i medfør heraf fastsatte regler samt vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør heraf.«

2. § 39, stk. 1, affattes således:

»§ 39. IT- og Telestyrelsen kan overfor tilladelsesindehavere, ejere eller brugere af et apparat ved konstatering af overtrædelser af loven, af de i medfør heraf fastsatte regler, af de i tilladelsen fastsatte vilkår eller med henblik på at afhjælpe forstyrrelser af apparater eller af frekvensanvendelse meddele:

- 1) Påbud om at foretage foranstaltninger med henblik på at overholde loven, de i medfør heraf fastsatte regler eller de i tilladelser fastsatte vilkår.
- 2) Påbud om for egen regning at lade foretage de for afhjælpningen nødvendige foranstaltninger, herunder reparation, montering af ekstra filtre og afhjælpning af fejl, der skyldes mangelfuld eller fejlbehæftet installation eller forkert drift af apparater.
- 3) Påbud om standsning af driften af apparater.«

§ 3

I lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v., jf. lov-

bekendtgørelse nr. 663 af 10. juli 2003, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Oversigt over fremtidige radiodækningsplaner samt offentlig adgang til oplysninger om maste- og antennepositioner«

2. I § 16, stk. 4, indsættes to steder før »radiodækningsplaner«: »eksisterende maste- og antennepositioner, jf. stk. 7, og fremtidige«

3. I § 16, stk. 5, indsættes efter »pkt.«: », samt på baggrund af regler udstedt i medfør af stk. 7.«

4. I § 16 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1, eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6, også skal opfatte oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner, samt fastsætte regler for hvilke oplysninger, som indsendes til IT- og Telestyrelsen i medfør af stk. 1, eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6, der kan gøres offentligt tilgængelige.

Stk. 8. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at oplysninger om maste- og antennepositioner ikke skal gøres offentligt tilgængelige efter stk. 7, hvis oplysninger om maste- og antennepositioner gøres offentligt tilgængelige af f.eks. andre offentlige myndigheder.«

5. I § 25, stk. 2, indsættes efter »stk. 6«: » og 7«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. april 2004.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har to hovedformål. For det første er formålet at foretage enkelte præciseringer af dele af telelovgivningen samt at introducere en ny bestemmelse vedrørende bødestraf med henblik på en tilpasning til markedsudviklingen. I den telepolitiske aftale fra 1999 om »Sigtelinier for telepolitikken – danskerne adgangsbillet til netværkssamfundet« imellem partierne Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er det forudsat, at der gennemføres markedsanalyser med henblik på løbende justering af den sektorspecifikke lovgivning. På den baggrund gennemfører IT- og Telestyrelsen analyser afstemt efter markedsbehovet – senest med Telekonkurrenceredegørelse fra maj 2003.

Formålet med Telekonkurrenceredegørelsen har været at undersøge, om de nuværende regulatoriske rammer er tilstrækkelige til at tilgodese de telepolitiske målsætninger. Redegørelsen har bl.a. identificeret barrierer for et velfungerende telemarked. Ændringen af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet tager derfor afsæt i de i redegørelsen identificerede behov for at præcisere enkelte bestemmelser på samtrafikområdet.

Lovforslaget tilsigter for det andet at give offentligheden adgang til oplysninger om, hvor der er placeret og ønskes placeret master og antennesystemer. Lovforslaget skal ses i lyset af den offentlige debat om eventuelle sundhedsrisici ved antenner til mobilkommunikation, der har medført et ønske fra offentligheden om øget gennemsigtighed om både eksisterende og fremtidige maste- og antennepositioner.

Formålet med forslaget til ændring af lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. er at skabe hjemmel til, at oplysninger om såvel eksisterende som fremtidige master og antenner kan gøres offentligt tilgængelige med henblik på at skabe gennemsigtighed på området.

1. Lovforslagets indhold

Ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

Den 1. juli 2000 trådte lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet i kraft. Loven er løbende blevet ændret – senest med en ændring af 10. juni 2003. Formålet hermed var primært at implementere teledirektivpakken, jf. pkt. 6, hvoraf det bl.a. følger, at reguleringen af konkurrencen fremover i højere grad vil ske via afgørelser, truffet af IT- og Telestyrelsen på baggrund af udarbejdede markedsanalyser.

Telekonkurrenceredegørelsen fra maj 2003 har imidlertid påvist et ændringsbehov, som især retter sig mod udviklingen på ADSL-markedet. Formålet med ændringen er således at fremme konkurrencen yderligere på telemarkedet ved at præcisere en række bestemmelser.

Der foreslås en ændring af § 40, som skal sikre, at alle eksisterende og kommende former for elektroniske kommunikationsnet er omfattet af lovens beskrivelse af samtrafikprodukter, herunder ATM-net. ATM-net er en bestemt type datanet, der primært anvendes til at transportere bredbåndsdata mellem internetudbyderen og de punkter i nettet, hvor datatrafikken til og fra de enkelte bredbåndsabonnenter udveksles. Der foreslås desuden en præcisering af, at ikkediskriminationsforpligtelsen også omfatter vilkår og priser for tjenester og tillægsydelser, der udbydes i relation til eller indgår i samtrafikprodukter, uanset den sammenhæng de indgår i.

Afslutningsvist foreslås en ændring af § 112, som omhandler sanktionsbestemmelser. Der foreslås en ny bestemmelse i form af en bødestraf, såfremt der sker overtrædelse af en forpligtelse pålagt i medfør af § 51, stk. 1 eller 2, jf. § 51, stk. 3, nr. 6, til at offentliggøre oplysninger om kommende, nye samtrafikprodukter. For en god ordens skyld er der i tilknytning hertil i § 51 d indføjet en ny definition i stk. 2.

F. t. l. vedr. konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet m.v.

Ændring af lov om radiofrekvenser

Lov om radiofrekvenser trådte i kraft den 6. juni 2002 og udgjorde anden del af en samlet revision af telelovgivningen og dermed udmøntningen af den politiske principaftale fra 1999 om »Sigtelinier for telepolitikken – danskernes adgangsbillet til netværks-samfundet«.

Den foreslåede ændring sigter udelukkende på en ændring af §§ 38 og 39. Ændringerne har alene til formål at skabe eksplicit hjemmel til at udstede påbud overfor tilladelsesindehavere, da der ikke findes eksplicit hjemmel hertil i lov om radiofrekvenser. Den pågældende hjemmel eksisterede i den tidligere lov om mobilkommunikation.

Derfor er der ikke tale om en materielt ny bestemmelse i forhold til tidligere lovgivning. IT- og Telestyrelsen har i forbindelse med en konkret sag konstateret, at lov om radiofrekvenser ikke indeholder den fornødne hjemmel. Den manglende videreførelse af hjemlen har ikke været tilsigtet.

Ændring af lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v.

Lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. (masteloven) trådte i kraft den 30. marts 1999 og er senest ændret ved lov nr. 450 af 10. juni 2003, som implementerede teledirektivpakken jf. ovenfor.

Med henblik på at skabe gennemsigtighed for så vidt angår maste- og antennepositioner er formålet med den foreslåede lovændring at etablere hjemmel til, at der kan etableres en offentlig tilgængelig database indeholdende oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner samt fremtidige planer herom.

I medfør af mastelovens § 16 indberettes der i dag allerede oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner.

Med lovforslaget foreslås det, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får hjemmel til at fastsætte regler om, at de indberetningspligtige, der er omfattet af mastelovens § 16, stk. 1, udover fremtidige radiodækningsplaner, også skal indberette om eksisterende maste- og antennepositioner til IT- og Telestyrelsen. Herudover skabes der hjemmel til, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler for, hvilke af de indberettede oplysninger, der kan gøres offentligt tilgængelige.

Det bemærkes, at man også i Sverige bl.a. giver offentlig adgang til oplysninger om placering af master og antenner.

Efter bemærkningerne til den gældende § 16 anses oplysningerne om fremtidige radiodækningsplaner

for at være fortrolige, og de kan på nuværende tidspunkt således kun videregives til myndigheder, der har et sagligt behov for disse oplysninger. Under debatten om eventuelle sundhedsrisici ved antenner til mobilkommunikation har IT- og telebranchen imidlertid udtalt sig positivt om offentliggørelse af oplysninger om maste- og antennepositioner. Behovet for at skabe gennemsigtighed kan derfor nu tillægges større vægt end konkurrencehensynet.

Med lovforslaget foreslås der således skabt en videregående adgang til offentlighed, end hvad der nødvendigvis efter gældende regler om aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, ville kunne opnås, for så vidt angår oplysninger om tilladelsesindehaveres eksisterende og fremtidige maste- og antennepositioner.

De øvrige bestemmelser i offentlighedsloven og forvaltningsloven om undtagelser fra aktindsigt samt bl.a. bestemmelser i persondataloven vil fortsat finde anvendelse, og der vil blive taget højde herfor ved fastsættelse af regler for, hvilke oplysninger der kan offentliggøres.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling foreslås samtidig at få hjemmel til at fastsætte regler om, at der ikke skal ske offentliggørelse af oplysninger om maste- og antennepositioner, hvis der etableres adgang til sådanne oplysninger, f.eks. i regi af andre offentlige myndigheder. Formålet hermed er at undgå en dobbelt indberetningspligt, for så vidt angår eksisterende maste- og antennepositioner for indehavere af radiofrekvenser, der er omfattet af mastelovens indberetningspligt.

Radiodækningsplaner indsendes i dag kvartalsvist til IT- og Telestyrelsen. Afgivelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner er ikke bindende for de allerede indberetningspligtige omfattet af § 16, stk. 1, og oplysningerne kan løbende ændres og indberettes til IT- og Telestyrelsen, idet tilladelsesindehaverne har behov for løbende at kunne justere planerne afhængig af konkrete udbygningsplaner. Efter forslaget vil dette fortsat være gældende og blive udvidet også til at omfatte indberetninger om eksisterende maste- og antennepositioner.

Det vil være hensigtsmæssigt, at de indberetningspligtige løbende indsender ændrede oplysninger til IT- og Telestyrelsen, så oplysningerne til enhver tid er så valide som muligt.

Samlet set tilvejebringer den foreslåede ændring af § 16 grundlag for, at der kan skabes et samlet overblik over placering af master og antenner via en hjemmeside, hvortil alle i princippet kan få let og gratis ad-

gang, således at offentlighedens ønske om større gennemsigtighed imødekommes.

2. Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, amtskommuner og kommuner

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative og økonomiske konsekvenser for stat, amtskommuner og kommuner, idet det bemærkes, at adgangen til oplysninger om eksisterende og fremtidige mastepositioner forventes at ske via en webbaseret løsning via IT- og Telestyrelsens hjemmeside. Borgere m.fl. vil herved kunne få let og gratis adgang til de relevante oplysninger.

IT- og Telestyrelsen vil dog få mindre merudgifter, som vil kunne afholdes inden for den eksisterende økonomiske ramme.

3. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Den foreslåede ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold forventes at medføre en positiv strukturel økonomisk konsekvens for erhvervslivet, da lovændringen vil bidrage til øget konkurrence på accessmarkedet.

Den foreslåede ændring af lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. forventes at få administrative konsekvenser for indehavere af tilladelser til mobilkommunikationsnet og virksomheder, der har tilladelse til landsdækkende radio- og tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet. Betydningen forventes imidlertid at være begrænset, idet de pågældende virksomheder (på nuværende tidspunkt i alt 9 virksomheder) allerede i dag skal indberette oplysninger om fremtidige mastepositioner til IT- og Telestyrelsens masteovertsigt. Den administrative konsekvens vil således bestå i, at der skal indberettes oplysninger vedrørende eksisterende mastepositioner og antennepositioner forventeligt i form af én samlet indberetning, suppleret af løbende opdateringer eventuelt kvartalsvist, hvilket svarer til den eksisterende procedure for indberetning om fremtidige mastepositioner.

Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering. Centret vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger en undersøgelse i et virksomhedspanel.

For så vidt angår eventuelle økonomiske konsekvenser af den foreslåede ændring af lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. forventes offentliggørelse af op-

lysninger om mastepositioner og antennepositioner ikke at få større betydning for den generelle konkurrencesituation på telemarkedet, jf. ovenfor.

4. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes at have positive administrative konsekvenser for borgerne, idet borgerne med lovforslaget vil kunne få let og gratis adgang til oplysninger om eksisterende og fremtidige mastepositioner via IT- og Telestyrelsens hjemmeside. De øvrige ændringer har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Forholdet til EU-retten

Den seneste ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold havde primært til formål at implementere teledirektivpakken (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 7), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 51), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 33), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 21) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (databeskyttelsesdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 201, s. 37)).

Med ændringen af lov om konkurrence- og forbrugerforhold foretages der bl.a. en række præciseringer, hvorved bl.a. ATM-net omfattes af de danske regler i overensstemmelse med teledirektivpakken.

Den foreslåede ændring af lov om radiofrekvenser samt lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. vedrører ikke EU-retten.

7. Høring

Udkast til dette lovforslag har været udsendt i høring hos Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Andersen Management International A/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banestyrelsen, Beredskabsstyrelsen, Boligselskabernes Landsforening, Brancheorganisationen for Forbruger Elektronik, Center for Teleinformation, Danmarks Tekniske Universitet, Christian Rovsing A/S, Consorte Danmark A/S, Cybercity, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Danske Energiselskabers Forening, Dansk Elektronik, Dansk EL-Forbund, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, DANSK IT, Dansk Management Råd (DMR), Dansk Metal, Dansk Standard, Datatilsynet, debitel, Demokratisk Lokalstation, Den Kristne Producentkomite, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Centrale Handicapråd, DSB, Equant, Erhvervs- og Boligstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FAEM, FDA, Finansministeriet, Finansrådet - Danske Pengeinstitutters Forening, Fischer & Lorenz, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Færøernes Landstyre, Føroya Tele, Global Connect, GN Store Nord, Grønlands Hjemmestyre, Hån-

delskartellet i Danmark, Hi3G Denmark ApS, HK, HTS Interesseorganisationen, IASTAR Danmark, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Informationscenteret for Miljø & Sundhed, ISPA DK (Foreningen af Internetteleverandører), IT-Brancheorganisationen, KL, Komm, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Københavns Universitet, Lænderaadet, LO - Landsorganisationen i Danmark, McKinsey & Company, Miljøministeriet, Mobiltelebranchen, Orange, Plessner, Svane, Grønberg, Powercom, Realkreditrådet, Repræsentantskabet ved Tele Danmark, Landsdelsrådet for Jylland, Samarbejdsforum for Danske Lytter og seerorganisationer, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, Sekretariatet for Teleklagenævnet, Service 900 Nævnet, Skatteministeriet, Socialministeriet, Sonofon A/S, SuperTEL Danmark, Statsministeriet, Stofa, Sundhedsstyrelsen, TDC, TEKNIQ, Tele 2, Teleankenævnet, Tele Danmarks Kunders Landsråd, TELE Greenland A/S, Telekommunikationsindustrien, Tele-Punkt Søborg A/S, Telia A/S, TELMORE A/S, Tiscali Danmark, Trafikministeriet, Transcom Danmark A/S, TV 2, Udenrigsministeriet, WorldCOM, Århus Universitet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, amtskommuner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget forventes at medføre en positiv strukturel økonomisk konsekvens for erhvervslivet, da lovændringen vil bidrage til øget konkurrence på accessmarkedet.	Lovforslaget forventes at få begrænsede konsekvenser. Center for Kvalitet i Erhvervs-Regulering vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger en undersøgelse i et virksomhedspanel.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget skønnes at have positive administrative konsekvenser for borgerne, idet borgerne vil kunne få let og gratis adgang til oplysninger om placeringen af maste- og antenner.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med ændringen af lov om konkurrence- og forbrugerforhold foretages der bl.a. en række præciseringer, hvorved bl.a. ATM-net omfattes af de danske regler i overensstemmelse med teledirektivpakken.	

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 40 indeholder definitionerne på de samtrafikprodukter, der er omfattet af denne lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. I lov nr. 418 af 31. maj 2000 benyttedes begrebet telenet for de former for net, der var omfattet af definitionerne i den daværende lovs § 40.

Med lov nr. 450 af 10. juni 2003 blev begrebet »telenet« generelt udskiftet med begrebet »elektroniske kommunikationsnet«, som anvendes i den nye teledirektivpakke, jf. definitionerne i artikel 2, litra a og d i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet):

»a) «Elektronisk kommunikationsnet»: transmissionsystemer og, hvor det er relevant, koblings- og dirigeringsudstyr og andre ressourcer, som gør det muligt at overføre signaler ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, lyslederteknik eller andre elektromagnetiske midler, herunder satellitnet, jordbaserede fastnet (kredsløbs- og pakkekoblede, herunder Internettet) og mobilnet, elkabelsystemer, i det omfang de anvendes til transmission af signaler, net, som anvendes til ra-

dio- og tv-spredning samt kabel-tv-net, uanset hvilken type information, der overføres,

...

d) »offentligt kommunikationsnet«: et elektronisk kommunikationsnet, som udelukkende eller overvejende bruges til udbud af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester,«

Ved afgørelse af 30. januar 2003 fastslog Teleklagenævnet, at det var uklart, om samtrafik via ATM-net var omfattet af den hidtil gældende lovs definitionsområde. Da det dengang anvendte begreb »telenet« tilsigtede at have samme generelt dækkende anvendelsesområde som det nu ved lov nr. 450 indførte begreb »elektroniske kommunikationsnet«, kan Teleklagenævnets afgørelse rejse tvivl om rækkevidden af definitionerne i nærværende lovs § 40.

Tilføjelsen af »enhver art« er derfor indsat for at fjerne enhver tvivl om, at alle eksisterende og fremtidige former for elektroniske kommunikationsnet indgår i begrebet »offentlige kommunikationsnet«, som det anvendes i § 40.

Tilføjelsen af ordene »sammenkobling med henblik på« tjener alene et rent sprogligt formål.

Til nr. 2

Forpligtelsen vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter har hidtil været indeholdt i forpligtelser vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med samtrafik i bestemmelsens nr. 3, jf. § 51 d, stk. 1. Det foreslås, at forholdet udspecificeres i et nyt selvstændigt nummer. Samtidig defineres det nærmere indhold i den foreslåede § 51 d, stk. 2.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede skærpelse af straffebestemmelsen, jf. forslaget § 1, nr. 5, for manglende overholdelse af en forpligtelse til netop denne form for gennemsigtighed.

Ved at specificere forpligtelsen i § 51 vil hjemmelsen henvisningen klart indikere, hvilken del af straffebestemmelsen i § 112, der vil finde anvendelse.

Til nr. 3

Ændringen i stk. 1 er foretaget for at korrigere betydningen af en ukorrekt oversættelse i den danske udgave af artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet). Hvor der i den tidligere lov stod: »...tjenester, der udbydes af dem selv, ...« indebærer korrektionen, at bestemmelsen i overensstemmelse med ikke-diskriminationsbestemmelsen i teledirektivpakkens adgangsdirektiv får ordlyden: »...tjenester, der udbydes til dem selv, ...«.

Præciseringen i stk. 2 er indsat for at sikre, at de tjenester, der er anført i stk. 1 som tjenester, der udbydes til parten selv, dennes datterselskaber eller partnere, ikke begrænses til alene at omfatte det enkelte samtrafikprodukt som en helhed, men at bestemmelsen også omfatter sammenlignelige tjenester, sammensat af flere samtrafikprodukter. Et eksempel herpå kan være et gensalgprodukt, der sælges en gros som et færdigt produkt, der er sammensat af en række samtrafikprodukter – f.eks. access, transport og terminering. Derudover omfatter præciseringen sammenlignelige ydelser, tjenester og faciliteter, som f.eks. leveringstider, bestillingsprocedurer og databaseadgang m.v., der udbydes i relation til eller indgår som delelementer i samtrafikprodukter.

Til nr. 4

Det foreslås i § 51 d at indsætte en definition af gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter. Hermed specificeres det, at der ved forpligtelse vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter efter § 51, stk. 3, nr. 6, forstås, at parter skal offentliggøre bestemte oplysninger om kommende nye samtrafikprodukter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf.

Forslaget skal ses på baggrund af forslaget § 1 nr. 2, hvori forpligtelsen vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter, der hidtil har været indeholdt i § 51, stk. 3, nr. 3, udspecificeres i et nyt selvstændigt nummer. Med den foreslåede bestemmelse opretholdes systematikken med at definere de enkelte forhold, der er nævnt i § 51, stk. 3.

Til nr. 5

§ 112 vedrører sanktionsbestemmelser i form af bødestraf. Den foreslåede nr. 2 tilsigter at indføre sanktionen bøde for overtrædelse af en forpligtelse pålagt i medfør af § 51, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, nr. 6, til at offentliggøre bestemte oplysninger om kommende nye samtrafikprodukter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf, jf. § 51 d, stk. 2.

Den foreslåede nr. 2 omhandler alene overtrædelse af forpligtelser pålagt i medfør af § 51, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, nr. 6. Den gældende tvangsbødestemmelse berøres således ikke af den foreslåede ændring.

Da tvangsbøder kun er anvendelige i en situation, hvor manglende overholdelse af en forpligtelse til at offentliggøre bestemte oplysninger om kommende nye samtrafikprodukter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf opdages inden udbyderens egen anvendelse af det pågældende samtrafikprodukt, er det fundet nødvendigt at indføre mulighed for bødestraf.

Oplysninger om nye samtrafikprodukter dvs. engrosprodukter, som der handles med teleudbydere imellem, kan være af stor konkurrencemæssig betydning i markedssituationer, hvor adgangen til nye samtrafikprodukter er essentiel for aftagernes muligheder for at konkurrere på det slutbrugermarked, som understøttes af det pågældende samtrafikprodukt. Det kan f.eks. være relevant på markeder med flaskehalsressourcer eller markeder kendetegnet ved en hurtig teknologisk udvikling, hvor tidsfaktoren for udnyttelse af nye samtrafikprodukter vil have afgørende betydning for konkurrencemulighederne.

Den foreslåede bødestemmelse kan således virke præventivt og dermed medvirke til, at udbydere af samtrafikprodukter med stærk markedsposition efterlever bestemmelsen i § 51, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, nr. 6. Formålet hermed er, at udbydere med stærk markedsposition ikke gennem manglende overholdelse af pålagte forpligtelser om gennemsigtighed opnår utilsigtede – og måske uoprettelige – markedsandele i en kritisk opstartsperiode. Dette forventes således at påvirke aftagernes muligheder for at kunne konkurrere på lige vilkår med udbydere af samtrafikprodukter. Forslaget vedrører ikke udbud af slutbrugerprodukter.

Denne markedssituation kan sammenlignes med tilsvarende situationer vedrørende misbrug af dominerende stilling, som er reguleret i konkurrenceloven. Med bødestraf som sanktion i den ovenfor beskrevne situation er det derfor hensigtsmæssigt at skabe en parallel til konkurrencelovgivningen, idet overtrædelse af en række bestemmelser i konkurrenceloven kan straffes med bøde, herunder overtrædelse af forbudet mod misbrug af dominerende stilling.

Til nr. 6

Forslaget tilsigter at hæve bødeniveauet for forhold omfattet af den foreslåede § 112, stk. 1, nr. 2, i forhold til bødeniveauet for de øvrige forhold, der sanktioneres med bøde efter § 112. Det foreslåede stk. 4 vedrører således alene bødeudmåling for bøder efter den foreslåede nr. 2. De øvrige forhold, der efter § 112 kan sanktioneres med bøde, berøres således ikke af den foreslåede ændring.

Et højt bødeniveau skal virke præventivt og sikre, at sanktionerne står bedre mål med den mulige fortjeneste ved at overtræde forpligtelser pålagt i medfør af § 51, stk. 1 og 2, jf. § 51 stk. 3, nr. 6 og § 51 d, stk. 2.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at bøder, der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) for overtrædelse af de omhandlede påbud, har et tilstrækkeligt højt niveau til at virke afskrækkende.

Ved udmåling af en bøde efter den foreslåede nr. 2 vil det, lige som efter bestemmelsen i øvrigt, være væsentligt at tage et særligt hensyn til den økonomiske fordel, den pågældende part har opnået eller har tilsigtet at opnå. Det er imidlertid ikke i alle tilfælde muligt tilstrækkeligt præcist at opgøre den opnåede eller tilsigtede økonomiske gevinst.

På denne baggrund foreslås det at indføre en bestemmelse om, at man ved bødeudmålingen skal tage hensyn til straffelovens almindelige regler samt den juridiske persons omsætning jf. i øvrigt konkurrencelovens bestemmelser.

Det vil således, som nævnt ovenfor under nr. 5, være hensigtsmæssigt, at der tages udgangspunkt i de samme principper, som er blevet indført ved ændring af konkurrenceloven, jf. lov nr. 426 af 6. juni 2002 og bemærkningerne til L 171 af 20. marts 2002. Det vil betyde, at der også efter forslaget lægges vægt på følgende faktorer: 1) overtrædelsens grovhed, 2) overtrædelsens varighed og 3) virksomhedens omsætning.

Det fremgår tillige, at overtrædelsens grovhed kan opdeles i: a) mindre alvorlig, b) alvorlig og c) meget alvorlig. For hver kategori er der fastsat et grundbeløb på 10.000-400.000 kroner for a), på 400.000-15. mio. kroner for b) og på minimum 15 mio. kroner for c).

Herefter skal der ses på overtrædelsens varighed, der kan opdeles i: a) kortere varighed, b) mellemlang varighed og c) af lang varighed. Spørgsmålet om varighed må formodes at få beskeden effekt, da der i disse tilfælde vil være tale om objektivt konstaterbare forhold i form af manglende efterlevelse af et påbud. De fleste overtrædelser forventes derfor at være korte.

Med forslaget vil der ved fastsættelse af bødestørrelsen efter bestemmelsen i denne lov skulle lægges vægt på de samme kriterier som efter konkurrenceloven, herunder at der også tages udgangspunkt i virksomhedens omsætning.

Virksomhedens omsætning kan medføre, at den bødestørrelse, som man er nået frem til ved at undersøge overtrædelsens grovhed og varighed, kan reguleres i opad- eller nedadgående retning.

I lighed med hvad der gælder efter konkurrenceloven, vil bødestørrelserne efter forslaget kunne reguleres i opad- eller nedadgående retning som følge af: skærpene omstændigheder (f.eks. gentagne overtrædelser), formildende omstændigheder (f.eks. har virksomheden kun spillet en passiv rolle), virksomhedens betalingssevne og virksomhedens samarbejde om opklaringen af en overtrædelse.

Det følger af straffeloven, at hvis det er muligt at opgøre den gevinst, som en virksomhed har haft ved en overtrædelse, kan denne gevinst enten konfiskeres eller indgå ved fastsættelsen af bødens størrelse.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede ændring har til formål at tydeliggøre, at IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af loven, de i medfør heraf fastsatte regler samt vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør heraf. Ændringen foretages for at tydeliggøre, at området for IT- og Telestyrelsens tilsyn er det samme både under §§ 38 og 39.

Udover at bestemmelsen i frekvenslovens § 38 viderefører radiokommunikationslovens § 28, stk. 1, er bestemmelsen en videreførelse af mobillovens § 14, stk. 1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring har til formål at tydeliggøre, at muligheden for at udstede påbud udover at rette sig mod ejere eller brugere af apparater ligeledes retter sig mod tilladelsesindehavere i forbindelse med disses eventuelt manglende overholdelse af loven, de i medfør heraf fastsatte regler samt vilkår fastsat i tilladelser udstedt i medfør heraf.

Dette gælder, hvad enten der er tale om indehavere af tilladelser udstedt efter den nu ophævede lov nr. 468 af 12. juni 1996 om offentlig mobilkommunikation, udstedt efter den ligeledes ophævede lov nr. 394 af 10. juni 1997 om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, eller der er tale om nye tilladelser, udstedt efter frekvensloven.

Samtidig er der foretaget en mindre sproglig korrektion i § 39, stk. 1, nr. 2, med henblik på at præcisere for hvis regning, de for afhjælpningen nødvendige foranstaltninger foretages.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås at ændre overskriften til kapitel 5 som følge af, at der foreslås skabt adgang til at offentliggøre oplysninger om placering af master og antenner.

Til nr. 2

Indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet og virksomheder, der har tilladelse til landsdækkende radio- og tv-virksomhed, jf. § 16, stk. 1, indsender i dag oplysninger om radiodækningsplaner kvartalsvist til IT- og Telestyrelsen. Efter den gældende bestemmelse i § 16, stk. 4, har tilladelsesindehavere mulighed for at ændre i deres fremtidige radiodækningsplaner. Tilladelsesindehaverens indsendelse af radiodækningsplaner til IT- og Telestyrelsen medfører således efter den gældende bestemmelse ingen indskrænkninger i denne mulighed.

Afgivelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner er ikke bindende for de indberetningspligtige, idet disse kan have behov for løbende at kunne justere planerne afhængig af konkrete udbygningsplaner, og ændringer i planer vil således løbende kunne indberettes til IT- og Telestyrelsen.

IT- og Telestyrelsens masteoversigt indeholder derfor alene de foreløbige planer med hensyn til fremtidige maste- og antennepositioner. Oversigten og den fremtidige offentliggørelse af disse oplysninger kan således ikke give sikkerhed for, at master og antennesystemer faktisk opsættes eller opsættes netop de steder, der fremgår heraf.

Der er ikke for så vidt angår fremtidige radiodækningsplaner tiltænkt nogen ændringer i forhold til den gældende regulering.

Med forslaget vil der også kunne ske løbende justeringer for så vidt angår eksisterende maste-positioner. Dette kan f.eks. være tilfældet med etablering af nye maste- og antennepositioner eller nedtagelse af eksisterende maste- og antennepositioner. Med henblik på

at sikre, at de oplysninger, der gøres offentligt tilgængelige, er så valide som muligt, vil det være hensigtsmæssigt, at de indberetningspligtige løbende indsender ændrede oplysninger til IT- og Telestyrelsen, jf. bemærkningerne til § 3, nr. 3, neden for.

Til nr. 3

IT- og Telestyrelsen har i dag efter mastelovens § 16, stk. 5, hjemmel til at fastsætte regler om afgivelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner, jf. mastelovens § 16, stk. 1, ændringer i radiodækningsplaner efter lovens § 16, stk. 4, og registrering af reservationer på egne master efter lovens § 9, stk. 2. Disse regler er udmøntet i IT- og Telestyrelsens bekendtgørelse nr. 1058 af 17. december 1999 om afgivelse af radiodækningsplaner.

Af bekendtgørelsen fremgår, at de pågældende tilladelsesindehavere kvartalsvist skal indberette fremtidige radiodækningsplaner til IT- og Telestyrelsen.

I medfør af bekendtgørelsen skal følgende oplysninger indsendes:

- den fremtidige placering af antennesystemer inden for et søgeområde (koordinater og/eller adresse),
- hvilken udbyder, der ønsker placeringen,
- hvilket system antennesystemet skal anvendes til (3G, TETRA m.v.),
- hvad antennesystemet påtænkes opsat på (mast, bygning eller anden konstruktion),
- hvornår systemet påtænkes sat i drift samt
- hvem der ejer konstruktionen, som antennesystemet ønskes opsat på.

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsens hjemmel til at fastsætte detaljerede regler om afgivelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner udvides til også at omfatte afgivelse af oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner. Den udvidede hjemmel vil blive udnyttet, såfremt ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter bestemmelse om, at de indberetningspligtige også skal indberette om eksisterende maste- og antennepositioner, jf. lovforslagets § 3, nr. 4. Med udvidelsen af IT- og Telestyrelsens hjemmel til at fastsætte detaljerede regler om indberetningsform, kadence (med henblik på bl.a. løbende opdatering) m.v. skabes grundlag for, at alle oplysninger indberettes på ensartet vis. Hertil kommer, at der skabes grundlag for, at de pågældende oplysninger indberettes i en form, som er egnet til offentliggørelse.

Det vil således være hensigtsmæssigt, at tilladelsesindehaverne indberetter om eksisterende maste- og antennepositioner i samme kadence som de fremtidige radiodækningsplaner.